

РЕШЕНИЕ № 4582 / 22.06.17

гр. София, 22.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски градски съд, ГО, II-Б възвишен състав, в закрито заседание на двадесет и втори юни през две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РОЗИНЕЛА ЯНЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: РАЛИЦА ДИМИТРОВА

МАРИЯ ДОЛАПЧИЕВА

като разгледа докладваното от младши съдия Долапчиева ч.гр.д. № 5455 по описа за 2017 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на дължника „**Изпълнител**“ чрез **Адвокат**,

Димитрина - Ирина Митова срещу Постановление за разноските от 04.04.2017 г., постановено по изп. дело № 20178390400148, по описа ЧСИ Ирина Митова - Кирезиева, с рег. № 839 при Камарата на частните съдебни изпълнители, с район на действие Софийски градски съд.

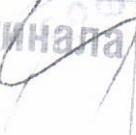
Жалбоподателят обжалва постановлението като неправилно и незаконосъобразно. Навежда доводи, че претендированото от взискателя адвокатско възнаграждение не съответствало на фактическата и правна сложност на делото и било прекомерно с оглед сумата, предмет на събиране в изпълнителното производство. Отделно от това сочи, че по делото не са ангажирани доказателства адвокатското възнаграждение да е реално заплатено, като не бил ясен и начинът му на формиране. По така изложените съображения моли съдът да измени размера на адвокатското възнаграждение съобразно минимума предвиден в Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съответно да редуцира претендираните в изпълнителното производство такси и разноски, вкл. и пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ.

Взискателят по изпълнителното дело – **Изпълнител** не изразява становище по жалбата.

В мотивите си по чл. 436, ал. 3 ГПК, съдебният изпълнител заявява становище, че депозираната жалба е допустима, но неоснователна. Поддържа, че възнаграждението е определено съобразно минимума, предвиден в Наредба №1/2004 г., а именно 200 лева – за образуване на изпълнителното дело и 150 лева – за водене и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания, а таксата по т. 26 ТТРЗЧСИ е определена съобразно посочената разпоредба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и като се съобрази с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Изпълнително дело № 20178390400148 е образувано по молба от 13.03.2017 г. на взискателя „**Изпълнител**“ чрез **Адвокат**, срещу дължника „**Изпълнител**“ за събиране на сумите по изпълнителен лист от 25.02.2015 г., издаден по гр. д. № 4558/2011 г., по описа на СРС, 38 състав, а именно сумата в размер на 400 лева – съдебно-деловодни разноски.

Вярно с оригинал
Секретар:

С молбата за образуване, взискателят, е поискал съдебния изпълнител да проучи имущественото състояние на дължника, като при определяне на изпълнителния способ му е възложил правата по чл. 18 ЗЧСИ. Към молбата е приложен и договор за правна защита и съдействие с уговорено възнаграждение в размер на 350 лева, платима по банков път, за което е предстваена вносна бележка от 13.03.2017 г.

Впоследствие с молба от 15.03.2017 г. взискателят е поискал да бъде наложен запор на дружествените дялове и на банковите сметки на дължника „~~██████████~~“. Видно от приложеното по делото запорно съобщение с изх. № 2270/15.03.2017 г. съдебният изпълнител е наложил запор на всички суми по банкови сметки на дължника в „~~██████████~~“.

С покана за доброволно изпълнение, връчена на един от управителите на дружеството-дължник на 20.03.2017 г., съдебният изпълнител е поканил дължника на основание чл. 428, ал. 1 ГПК да изпълни доброволно задължението си в двуседмичен срок от връчването, като заплати дължимите на взискателя суми по изпълнителния лист, ведно с таксите и разноските по изпълнението, включително и сумата от 350 лева – адвокатско възнаграждение за изпълнителното производство.

С жалба с вх. № 2735 от 29.03.2017 г., жалбоподателят е възразил срещу така определения размер на таксите и разноските, като моли същите да бъдат намалени.

С постановление за разноски от 04.04.2017 г. ЧСИ Ирина Митова - Кирезиева, е отказала да уважи молбата на „~~██████████~~“.

Софийски градски съд, като взе предвид становищата на страните и във връзка с наведените в жалбата пороци на обжалваното действие и мотивите на съдебния изпълнител, намира за установено от правна страна следното:

Подадената жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в едноседмичния срок по чл. 436, ал. 1 ГПК от процесуално легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**, поради следните съображения:

Съгласно чл. 79, ал. 1 ГПК разноските по изпълнението са за сметка на дължника, освен в случаите, когато: 1. делото се прекрати съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, или 2. изпълнителните действия бъдат изоставени от взискателя или бъдат отменени от съда.

При положение, че в конкретния случай липсва изложение от страна на жалбоподателя, а и по делото не са приложени доказателства в тази посока, настоящият състав приема, че не е налице някое от изключенията по цитираната разпоредба, поради което в тежест на дължника следва да се възложат и сторените по изпълнителното дело разноски.

Следователно преценката за основателност на депозираната жалба ще се сведе до извършването на анализ, касаещ определяне размера на дължимото адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че претендираното адвокатско възнаграждение е съобразено с минимума, предвиден Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая претендираното такова е в размер на 350 лева. Съгласно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1 от 2004 г. за процесуално представителство, защита и съдействие на страната, изразяващо се в образуване на изпълнително дело минималният размер на възнаграждението е 200 лева. Съгласно т. 2 за процесуално

представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания - 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл. 7, ал. 2 от Наредбата или в случая в размер на 150 лева /1/2 от 300 лева/. В разглеждания случай процесуалното представителство на взискателя не се изчерпва само с подаване на молба за образуване на изпълнително производство, като са извършени и действия по водене на делото с оглед постъпилата впоследствие молба с посочени действия, които да бъдат предприети от съдебния изпълнител.

При това положение, взискателят има право на адвокатско възнаграждение както за образуване на изпълнителното дело по чл. 10, т. 1 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 200 лева, така и за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на паричното вземане по т. 2 от същата законова разпоредба /в случая в размер на 150 лева/. Доколкото претендиралото от него възнаграждение е в общ размер на 350 лева, то се налага извод, че същият е в минимума, предвиден в Наредба № 1/2004 г.

По делото са налице и доказателства за извършено плащане на същото – видно от приложената към молбата вносна бележка уговореното в договора за правна помощ и съдействие адвокатско възнаграждение е изцяло платено.

Ето защо възражението на дължника се явява неоснователно, поради което и правилно съдебният изпълнител е оставил същото без уважение.

Неоснователно се явява и искането на жалоподателя за намаляване на дължимата пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ. Следва да бъде отбелоязано, че видно от данните по делото начислената сума за такси и разноски в общ размер на 225,42 лева включва освен таксата по т. 26 ТТРЗЧСИ, която е в размер на 48 лева с ДДС, но и други такси и разноски по изпълнението. В разглеждания случай така определената такса съответства на правилото за определянето й в чл. 26, б. „б“ от ТТРЗЧСИ, като определена върху сумата по изпълнителния лист от 400 лева, възлиза именно на начислената от ЧСИ такава в размер на 48 лева с вкл. ДДС.

При тези съображения подадената от дължника ~~вноска~~ жалба срещу Постановление за разноските от 04.04.2017 г., се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

По изложените съображения, Софийски градски съд

РЕШИ:

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО
в сила на <i>06.06.2018</i>
Председател: <i>[Signature]</i> Секретар: <i>[Signature]</i>

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата с вх. № 3347/12.04.2017 г. на дължника ~~вноска~~, срещу Постановление за разноските от 04.04.2017 г., постановено по изп. дело № 20178390400148, по описа ЧСИ Ирина Митова - Кирезиева, с рег. № 839 при КЧСИ и с район на действие Софийски градски съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. *[Signature]*

2. *[Signature]*